

Recensie: Martin Garrix op Sziget****

Sziget Budapest
zondag 16 augustus 2015

foto © David Haesaert

Recensie:

Een Nederlandse dj die de Main Stage mag afsluiten van Sziget Festival. Dat kan geen toeval zijn als je weet dat er naar schatting 15 000 Nederlanders op Sziget Festival zijn, met stip de grootste buitenlandse vertegenwoordiging op het Hongaarse festival. Volgens de organisatie zouden er zo'n 2500 Belgen in totaal de weg naar Boedapest gevonden hebben. Toch moet gezegd dat de dj niet zo gek veel singles heeft die een top 10-hit waren in Vlaanderen. Tremor (met Dimitri Vegas and Like Mike) haalde vorig jaar de derde stek. "Wizard" bleef iets daar voor steken op zes. "Animals" is zijn enige nummer 1 in Vlaanderen, een nummer dat ook al weer 2 zomers oud is. De eindshow met vuurwerk, vlammen en alles erop en eraan die de negentienjarige plaatjesdraaier neerzette op Sziget Festival was er een waar Garrix naar ons gevoel te weinig varieerde in muziekstijl en vooral recent materiaal liet horen dat na 2010 werd uitgebracht. Géén rock classics bij hem dus, maar wel een link naar recent werk van onder andere Bastille (Pompeii // (Rhythm) of the night).

Het leek wel alsof de Nederlander het op een akkoordje had gegooid met de weergoden die de hemelsluizen, met veel wind en bliksem, enkele seconden na zijn afsluitende set lieten opengaan na 7 dagen aan bloedhete temperaturen. Tot op de laatste minuut was het dan ook erg spannend of de eindshow met vuurwerk, vlammen, CO2-jets, lasers, confetti, gratis led tubes voor de fans, zou kunnen doorgaan zoals gepland. Uiteindelijk ging het allemaal door volgens schema maar zelden was het zó nipt als nu.

"Bad" feat. Vassy kregen we te horen. "Turn Up The Speakers" (Afrojack & Martin Garrix) en Daft Punks "Harder Better Faster Stronger" blendde Martin Garrix tot een mash up. Verder noteerden we "Reload" dat alweer 3 jaar oud is maar het nog steeds doet, "Waiting for love" en Calvin Harris & Disciples "How Deep Is Your Love". "Animals" spaarde hij niet tot het einde maar volgde iets voorbij de helft van de set. Daarna kwamen onder andere nog Coldplays "Viva la vida", "Summer" van Calvin Harris, "If I lose myself" van OneRepublic, "Gold skies" en "Don't look down" langs om te eindigen met een mash up van "Forbidden Voices" met "Runaway" van Galantis als toch wel een voorspelbare afsluiter.

Fijn weliswaar wat voorspelbaar - feestje daar niet van waarbij Martin Garrix dus best wat meer mocht variëren qua muziekstijl.

< Bert Hertogs >